

Поводом 19. јуна, међународног дана борбе против сексуалног насиља у рату, питања положаја особа које су преживјеле сексуално насиље у рату у Босни и Херцеговини, Међурелигијско вијеће доноси

Декларацију Међурелигијског вијећа о сузбијању стигматизације особа које су преживјеле сексуално насиље у рату у Босни и Херцеговини, којом ми доле потписани вјерски представници

Подсјећамо на важност утицаја коју цркве и вјерске заједнице имају на наше друштво данас,

Наглашавамо да су злочини против човјечности супротни тумачењима свих религија,

Ослањамо се на заједничку платформу за изградњу мира, унапређење повјерења, дијалога сарадње свих народа,

Изражавамо поштовање спрам свих жртава рата,

Подсјећамо на 19. јун, Међународни дан елиминације сексуалног насиља у рату,

Осуђујемо сексуално насиље као један од видова најтежих злочина почињених у рату,

Изражавамо забринутост над чињеницом да се неке особе које су преживјеле сексуално насиље у рату, суочавају са осуђивањем и одбацивањем од стране њихових породица, заједница, те друштва у цјелини,

Изражавамо наду за спремност шире заједнице да пружи подршку и разумијевање спрам особа које су преживјеле сексуално насиље,

Наглашавамо потребу конструктивне сарадње између државних институција, грађанског друштва,

међународних организација, цркава и вјерских заједница у циљу унапређивања положаја преживјелих жртава у БиХ данас,

Поздрављамо спремност медија да раде на подизању свијести јавности о положају преживјелих у друштву данас,

Препознајемо и подстичемо кључну улогу коју млади могу одиграти у својим локалним заједницама у смањивању одбацивања и осуђивања преживјелих жртава;

Наглашавамо важну улогу коју је грађанско друштво имало свих претходних година у напорима за унапређење положаја особа које су преживјеле сексуално насиље у рату,

Препознајемо и констатујемо да су и мушкарци преживјели сексуално насиље у рату те да су све етничке заједнице биле погођене овим злочиним,

Разумијемо важност јавне подршке цијелог друштва, чији су неодвојиви дио цркве и вјерске заједнице, преживјелим жртвама сексуалног насиља,

Увиђамо неопходност уклањања друштвене осуде и стигматизације особа које су преживјеле сексуално насиље у рату, те сходно овим ставовима:

1. *Позивамо* све грађане, локалне заједнице и јавне институције да не дискриминишу, одбацују и стигматизују особе које су преживјеле насиље у рату;
2. *Подсјећамо* грађане о важности прихватања оних којима је помоћ потребна;
3. *Препоручујемо* унапређење свих услуга које треба да су доступне преживјелим жртвама – здравствена и психосоцијална брига, правда те економско оснаживање;
4. *Охрабрујемо* преживјеле да приступе услугама које су успостављене за њих у јавним институцијама;
5. *Изражавамо* спремност наших цркава и вјерских заједница да у складу са својим учењима пруже помоћ и изразе подршку против стигматизације жртава сексуалног насиља;
6. *Тражимо* даљу подршку међународне заједнице у спрјечавању међугенерациског преноса трауме;
7. *Истичемо* да починиоци ових злочина треба да пронађу пут покајања;
8. *Препоручујемо* успоставу нових, иновативних партнерстава између свих јавних актера и грађана како би уклонили узроке стигматизације, одбацивања и осуђивања преживјелих жртава;
9. *Позивамо* вјерске службенике (имаме и свештенике) у свим локалним заједницама да буду глас који се супротставља стигматизацији преживјелих те да се активно боре против осуђивања и одбацивања преживјелих жртава;
10. *Изражавамо* потребу за даљом подршком рада цркава и вјерских заједница на пољу оснаживања особа које су преживјеле сексуално насиље у рату;
11. *Наглашавамо* спремност наших цркава и вјерских заједница да искористе своје капацитете како би унаприједили квалитет живота преживјелих кроз међурелигијски дијалог;
12. *Подсјећамо* на важност проминентне улоге државних структура те јавних институција у пружању бриге, заштите и правде за особе које су преживјеле сексуално насиље у рату;
13. *Остајемо* предани овом питању.